

Arrest

nr. 282 074 van 16 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUBERT
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 1 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 september 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat P. HUBERT en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Vietnamese nationaliteit te bezitten en van origine Kinh te zijn. U werd geboren in Quang Minh, in de stad Ba Dom, in de provincie Quang Binh in Vietnam, waar u woonde tot uw achttiende, toen u de middelbare school afmaakte. Toen verhuisde u naar de stad Huong Thuy in de provincie Thua Tien

Hue om verder te studeren als verpleger tot 2015. Vervolgens ging u aan het werk als mechanicus voor medische apparaten in Ha Tinh, waar u ook woonde tot 2019. Daarna keerde u terug naar uw geboortedorp tot uw vertrek op het einde van oktober 2019.

De economische situatie van uw familie was heel slecht en uw moeder moet een hartoperatie ondergaan die veel geld kost. Om dit geld te kunnen verdienen, besliste u om naar België te verhuizen om een betere economische situatie te bereiken.

U vloog via Rusland naar Oostenrijk, waar u met de bus naar Slowakije reed. Vervolgens reed u via Duitsland en Frankrijk naar België, waar u begin november 2019 aankwam en waar u op 19 april 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaart u in essentie dat u niet naar Vietnam kan terugkeren omdat u uw schulden niet zal kunnen betalen en u geen werk hebt. U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Het CGVS merkt namelijk op dat de door u aangehaalde redenen voor uw vertrek, met name dat u meer wilde verdienen om uw economische situatie te verbeteren (CGVS p. 6), louter van socio-economische aard zijn en als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Bovendien geeft u zelfs aan dat u ten opzichte van Vietnam enkel vreest dat u uw schulden niet zal kunnen betalen (CGVS p. 8). U verklaart echter dat u dat vreest omdat de interest die u bij de bank moet betalen zal opstapelen en dat de bank u nooit bedreigde. U verklaart dan ook dat u nooit problemen heeft gehad met de Vietnamese autoriteiten of met iemand anders (CGVS p. 8).

Er dient tevens te worden vastgesteld dat er evenmin zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u in Vietnam een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. U geeft namelijk zelf aan dat u ten opzichte van Vietnam enkel vreest dat u uw schulden niet zal kunnen betalen (CGVS p. 8). U verklaart echter dat u dat vreest omdat de interest die u bij de bank moet betalen zal opstapelen en dat de bank u nooit bedreigde. U verklaart dan ook dat u nooit problemen heeft gehad met de Vietnamese autoriteiten of met iemand anders (CGVS p. 8).

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het paspoort dat u neerlegt ter staving van uw relaas is niet van die aard dat het bovenstaande appreciatie in positieve zin kan doen ombuigen. Het bevestigt namelijk enkel uw identiteit en een deel van uw reisweg, zaken die niet betwist worden in deze beslissing.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 57/6, § 1, 2°, 57/6/1, § 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “de overduidelijke beoordelingsvergissing” en van “de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur”, alsook op “de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen”.

In wat zich aandient als een tweede middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “de overduidelijke beoordelingsvergissing” en van “de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur”, alsook op “de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen”.

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. de verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

Het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij werd onderzocht en behandeld onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij haar verzoek met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van diezelfde wet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd. Dit zijn de artikelen waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert in het verzoekschrift.

2.3. In de bestreden beslissing, getiteld ‘verzoek kennelijk ongegrond’, motiveert de commissaris-generaal terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaart u in essentie dat u niet naar Vietnam kan terugkeren omdat u uw schulden niet zal kunnen betalen en u geen werk hebt. U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Het CGVS merkt namelijk op dat de door u aangehaalde redenen voor uw vertrek, met name dat u meer wilde verdienen om uw economische situatie te verbeteren (CGVS p. 6), louter van socio-economische aard zijn en als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Bovendien geeft u zelfs aan dat u ten opzichte van Vietnam enkel vreest dat u uw schulden niet zal kunnen betalen (CGVS p. 8). U verklaart echter dat u dat vreest omdat de interest die u bij de bank moet betalen zal opstapelen en dat de bank u nooit bedreigde. U verklaart dan ook dat u nooit problemen heeft gehad met de Vietnamese autoriteiten of met iemand anders (CGVS p. 8).

Er dient tevens te worden vastgesteld dat er evenmin zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u in Vietnam een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. U geeft namelijk zelf aan dat u ten opzichte van Vietnam enkel vreest dat u uw schulden niet zal kunnen betalen (CGVS p. 8). U verklaart echter dat u dat vreest omdat de interest die u bij de bank moet betalen zal opstapelen en dat de bank u nooit bedreigde. U verklaart dan ook dat u nooit problemen heeft gehad met de Vietnamese autoriteiten of met iemand anders (CGVS p. 8).

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het paspoort dat u neerlegt ter staving van uw relaas is niet van die aard dat het bovenstaande appreciatie in positieve zin kan doen ombuigen. Het bevestigt namelijk enkel uw identiteit en een deel van uw reisweg, zaken die niet betwist worden in deze beslissing.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier)."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal toepassing gemaakt heeft van artikel 57/6/1, § 1, a) en § 2 van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

"§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: (...)

a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; (...)

§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."

De Raad wijst er in dit verband op dat dergelijke louter sociaaleconomische overwegingen als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en geen recht geven op internationale bescherming. Zulke socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van de verzoekende partij zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door de verzoekende partij concreet aangetoond. Puur socio-economische omstandigheden en/of aanpassingsmoeilijkheden volstaan niet om te gewagen van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat de Vietnamese autoriteiten haar geen volle en gehele bescherming kunnen bieden, waaronder de mogelijkheid om haar burgerrechten en haar

sociale en economische fundamentele rechten uit te kunnen oefenen, komt zij niet verder dan het *post factum* opwerpen van een blote bewering. De verzoekende partij haalde tijdens haar persoonlijk onderhoud geen enkele keer aan dat zij ingeval van terugkeer naar Vietnam omwille van een gebrekkige bescherming vanwege de Vietnamese autoriteiten niet in staat zou zijn tot het uitoefenen van haar burgerrechten, haar sociale en economische fundamentele rechten en/of enige andere (mensen)rechten. Bovendien laat de verzoekende partij na haar beweringen te staven aan de hand van objectieve landeninformatie. De verzoekende partij toont dan ook geenszins aan dat haar socio-economische situatie ingeval van terugkeer naar Vietnam dermate slecht zou zijn dat zij in een situatie terechtkomt die gelijkgesteld kan worden met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift nog stelt dat: *“Verzoeker meent dat er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer opnieuw aan dezelfde mishandelingen en doodsb bedreigingen zal worden onderworpen als voordien”*, dient opgemerkt dat de verzoekende partij nooit eerder melding maakte van mishandelingen en doodsb bedreigingen waarvan zij in Vietnam het slachtoffer zou zijn geweest en dat zij evenmin in haar verzoekschrift verduidelijkt over welke mishandelingen en doodsb bedreigingen zij het heeft. In zoverre dit geen materiële vergissing betreft, komt zij dienaangaande dan ook niet verder dan het *post factum* opwerpen van blote beweringen, hetgeen allerminst volstaat teneinde alsnog een nood aan internationale bescherming in *concreto* aannemelijk te maken.

Gezien het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Vietnam actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Vietnam.

Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Vietnamees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, toont de verzoekende partij niet aan dat de commissaris-generaal haar verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet ten onrechte kennelijk ongegrond zou hebben verklaard.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF